

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 listopada 1955 r.

w sprawie zatrzymywania fałszywych znaków pieniężnych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. Nr 50, poz. 459) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W razie przedstawienia w kasie jednostki gospodarki uspołecznionej znaku pieniężnego (banknotu lub monety) sfałszowanego lub budzącego wątpliwości co do autentyczności, osoba działająca z ramienia jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązana jest taki znak pieniężny zatrzymać i o zatrzymaniu sporządzić protokół w 5 egzemplarzach.

2. Jednostką gospodarki uspołecznionej, w rozumieniu zarządzenia, jest jednostka budżetowa, przedsiębiorstwo lub instytucja państwowa, organizacja spółdzielcza, polityczna, społeczna lub zawodowa.

3. Protokół powinien zawierać:

- 1) nazwę i siedzibę jednostki zatrzymującej znak pieniężny, liczbę porządkową protokołu i datę jego sporządzenia;
- 2) nazwę i adres jednostki przedstawiającej znak pieniężny, z zaznaczeniem nazwiska, imienia, adresu i charakteru służbowego pracownika działającego w imieniu tej jednostki, a w razie gdy zatrzymany znak pieniężny przedstawiła osoba fizyczna we własnym imieniu — jej nazwisko, imię i adres;
- 3) wartość nominalną i datę emisji zatrzymanego znaku pieniężnego, a ponadto serię i numery, o ile zatrzymanym znakiem pieniężnym jest banknot;
- 4) podpis osoby zatrzymującej znak pieniężny oraz podpis

i numer dowodu osobistego lub legitymacji służbowej osoby, która znak ten przedstawiła.

Numerację protokołów rozpoczyna się w każdym roku od liczby 1.

§ 2. W razie ujawnienia przez jednostkę gospodarki uspołecznionej znaku pieniężnego sfałszowanego lub budzącego wątpliwość co do autentyczności i w razie niemożności ustalenia, przez kogo znak został wpłacony, osoba działająca z ramienia tej jednostki obowiązana jest znak zatrzymać i o zatrzymaniu sporządzić protokół w 4 egzemplarzach. Protokół powinien odpowiadać warunkom określonym w § 1.

§ 3. Zatrzymany znak pieniężny jednostka zatrzymująca przesyła niezwłocznie wraz z trzema egzemplarzami protokołu właściwej terytorialnie jednostce Milicji Obywatelskiej. Cztery egzemplarz protokołu otrzymuje jako pokwitowanie osoba, która przedstawiła zatrzymany znak pieniężny, a piąty egzemplarz pozostaje w aktach jednostki, która sporządziła protokół. W przypadku przewidzianym w § 2 trzy egzemplarze protokołu wraz z zakwestionowanym znakiem pieniężnym przesyła się Milicji Obywatelskiej, a czwarty egzemplarz pozostaje w aktach jednostki, która sporządziła protokół.

§ 4. Jeżeli zachodzi podejrzenie, że zatrzymany znak pieniężny został sfałszowany przez osobę przedstawiającą znak, lub jeżeli nasuwa się przypuszczenie, że osoba ta rozmyślnie puszcza w obieg sfałszowane znaki pieniężne, wówczas jednostka, która zatrzymała znak pieniężny, obowią-

zana jest niezwłocznie wezwać organy Milicji Obywatelskiej.

§ 5. 1. Do wykonywania ekspertyz zatrzymanych znaków pieniężnych, sporządzania opisów autentycznych i fałszywych znaków pieniężnych, wydawania opinii oraz opracowywania wszelkich materiałów w powyższych sprawach i dostarczania ich właściwym władzom powołany jest Narodowy Bank Polski.

2. Narodowy Bank Polski uprawniony jest do kasowania fałszywych znaków pieniężnych.

§ 6. 1. Narodowy Bank Polski dokonuje ekspertyzy nadesłanych mu przez organy Milicji Obywatelskiej znaków pieniężnych i w razie stwierdzenia fałszerstwa przesyła orzeczenie Komendzie Głównej Milicji Obywatelskiej.

2. Sfałszowane znaki pieniężne zatrzymuje Narodowy Bank Polski w zastrzeżonym depozycie, który może być wydany jedynie na pisemne żądanie władz sądowych, prokuratorskich, Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego i Milicji Obywatelskiej.

3. W razie stwierdzenia, że nadesłany znak pieniężny jest autentyczny, a został zakwestionowany z powodu uszkodzenia lub usterek graficznych, Narodowy Bank Polski postępuje zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Finansów z dnia 11 listopada 1955 r. w sprawie przyjmowania i wymiany uszkodzonych lub zatartych znaków pieniężnych (Monitor Polski Nr 116, poz. 1523).

§ 7. 1. W razie stwierdzenia nowego typu fałszyfikatu znaków pieniężnych Narodowy Bank Polski niezwłocznie powiadamia o tym Komendę Główną Milicji Obywatelskiej, podając charakterystyczne cechy danego typu fałszyfikatu.

2. Narodowy Bank Polski sporządza dokładny opis słow-

no-graficzny nowego typu fałszyfikatu do użytku banków oraz Komendy Głównej Milicji Obywatelskiej

3. Narodowy Bank Polski może nie sporządzać opisu słowno-graficznego, jeżeli nowy typ fałszyfikatu jest nieudolnie wykonany i łatwy do rozpoznania.

§ 8. Narodowy Bank Polski przechowuje znaki pieniężne i inne dowody rzeczowe przekazane przez sądy, prokuratury, Milicję Obywatelską i inne władze do czasu otrzymania odpisu sentencji prawomocnego wyroku. Po otrzymaniu odpisu sentencji prawomocnego wyroku Narodowy Bank Polski postępuje ze znakami pieniężnymi i innymi dowodami rzeczowymi zgodnie z sentencją wyroku. Przedmioty użytkowe, mające znaczenie naukowe lub poglądowe, mogą być wykorzystane przez Narodowy Bank Polski i Komendę Główną Milicji Obywatelskiej. Sfałszowane znaki pieniężne i inne dowody rzeczowe podlegające zniszczeniu powinny być niszczone komisyjnie.

§ 9. 1. Komisję dokonującą zniszczenia sfałszowanych znaków pieniężnych oraz innych dowodów rzeczowych (§ 8) zwołuje Narodowy Bank Polski.

2. W skład komisji dokonującej zniszczenia wchodzi przedstawiciele Komendy Głównej Milicji Obywatelskiej oraz Narodowego Banku Polskiego.

3. Z czynności komisji sporządza się protokół w 2 egzemplarzach, z których jeden otrzymuje Komenda Główna Milicji Obywatelskiej, drugi pozostaje w aktach Narodowego Banku Polskiego.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*